

தானியலே புத்தகம் - எண் மூன்று

இரட்டை தரிசனங்கள்

Jeff Pippenger

2023-11-25

இப்போது தானியலே புத்தகத்தில் லவேயிராகமம் இரபத்தாறு அதிகாரத்தின் "ஏழு காலங்கள்" கறித்த நாம் எடுத்தரத்தை வரகிறோம். தங்கள் கண்களையே மூடிக்கொள்ளத் தரேந்தெடுத்தவர்களிடத்தில் அத மறந்திரக்கிறது; ஆனால் காண விரம்புகிறவர்களுக்காக அத அங்கே இரக்கிறது. நாம் தானியலே எட்டாம் அதிகாரம், பதினமூன்றாம் வசனத்திலிருந்து தொடங்குவோம்.

அப்பொழுது ஒரு பரிசுத்தவான் பசேவதைக் நான் கட்டேனே;
அப்பொழுது மற்றொரு பரிசுத்தவான், பசேக் கொண்டிருந்த அந்தப் பரிசுத்தவானை நோக்கி: "நித்திய பலியைப்பற்றியும், பாழாக்குகிற மீறதலையும் பற்றிய இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும்? பரிசுத்தஸ்தலமும் சனையும் இரண்டையும் பாதங்களின்கீழ் மிதிக்கப்படும்படியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படவது எவ்வளவு காலம்?" என்று கட்டேன். தானியலே 8:13.

இந்த வசனம் "அப்பொழுது" என்ற சொல்லால் தொடங்குகிறது; அதனால், மந்தையே பத்த வசனங்களில் தானியலே இப்பொழுதுதான் கண்டிருந்த தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனத்திலிருந்து இது ஒரு வறேபாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. அதிகாரத்தின் முதல் மற்றும் இரண்டாம் வசனங்கள், தானியலே அந்தத் தரிசனத்தைப் பற்றி ஆண்டையும், அத உலாய் நதியருகே அவனக்கக் கிடத்தையும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. மூன்றாம் வசனத்திலிருந்து பன்னிரண்டாம் வசனம் வரை, அவன் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனத்தை "காண்கிறான்." "அப்பொழுது" அவன் ஒரு களேவியும் ஒரு பதிலும் கொண்ட பரலோக உரையாடலை "கடேகிறான்." பதினாறாம் வசனத்தில், தாம் இப்பொழுதுதான் "கண்ட" தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனம் எதையே சட்டிக்காட்டுகிறது என்று அறிய மயலத் தொடங்குகிறான். மூன்றாம் வசனம் முதல் பன்னிரண்டாம் வசனம் வரை தானியலே "கண்ட" தரிசனத்திற்கும், அவன் "கட்டே" பரலோக உரையாடலிற்கும் இடையிலான வறேபாட்டை உணரவது அத்தியாவசியம்; ஏனெனில் அவை இரண்டே வறேபட்ட தரிசனங்களாகும்.

ஆனால் உங்கள் கண்கள் காண்கிறதினால் அவை பாக்கியவான்கள்; உங்கள் சுவைகள் கடேகிறதினால் அவையும் பாக்கியவான்கள். மத்தயே 13:16.

பதினமூன்றாம் வசனத்தில் உள்ள களேவி, "தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இரக்கம்?" என்பதாகும்; அங்கே "தரிசனம்" என்று

மொழிபயெர்க்கப்பட்டள்ள சொல், பதினாறாம் வசனத்தில் "தரிசனம்" என்ற மொழிபயெர்க்கப்பட்டள்ள சொல்லிலிருந்து மாறுபட்ட எபிரயேச் சொலாகும்.

அப்போது உலாய் ஆற்றின் கரகைக்கிடயையில் ஓரவனடயை கரலனை நான் கட்டேன்; அத அழைத்த, "காபிரியலே, இவனக்க இந்தத் தரிசனத்தைப் புரியும்படி செய்" என்று சொன்னது. தானியலே 8:16.

இரண்ட, வறேபட்ட எபிரயேச் சொற்களை ஆங்கிலத்தில் "vision" என்ற ஓரே சொல்லாக மொழிபயெர்த்ததன் மூலம், லவேவியராகமம் இரபத்தாறு அதிகாரத்தின் "ஏழ் காலங்கள்" "வளெளிப்படயாக இரந்தபடியே மறகைக்கப்பட்டதாக" ஆனது. வதோகமத்தனை வறெம் மலேலோட்டமாக மட்டமே வாசித்த திரப்தியடயையும் மாணவர்கள், இந்த இரண்ட, வறேபட்ட எபிரயேச் சொற்களையும் ஓரே சொல்லாகக் கரதகிறார்கள்; ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்வது தங்கள் சொந்த ஆபத்திற்கே ஆகும்.

"மறேபரப்பை வறெமனே மயேந்த செய்வதால் மிகச் சிறிதளவே பயன் உண்டாகும். இதைப் புரிந்தகொள்ள சிந்தனையுள்ள ஆராய்ச்சியும் earnest, taxing study-யும் அவசியமாகின்றன. தவேவசனத்தில் மறேபரப்பின் கீழ் மறனைந்திரக்கம் விலயையர்ந்த தாதநரம்புகளைப் போன்ற சத்தியங்கள் உள்ளன. தங்கமும் வளெளியும் தடே மனிதன் தனோண்டுவதபோல் அவற்றிற்காகத் தனோண்டினால், மறகைக்கப்பட்ட பொக்கிஷங்கள் கண்டபிபிக்கப்பட்கின்றன. சத்தியத்திற்கான ஆதாரம் வதோகமத்திலயே இரக்கிறத என்பதை நிச்சயமாக அறிந்திரங்கள். ஓர வதேவசனம் மற்ற வதேவசனங்களைத் திறப்பதற்கான திறவுகலாகும். தவேவனடயை பரிசுத்த ஆவியானவர் சறெவும் மறவைவும் கனோண்ட அர்த்தத்தை வளெளிப்படத்தி, எங்கள் அறிவிற்கு வசனத்தைத் தளெவாக்குகிறார்: 'உம்மடயை வசனங்களின் விளக்கம் வளெிச்சத்தைத் தரகிறது; அத எளியோரக்க புத்தியளிக்கிறது.'" Fundamentals of Christian Education, 390.

தவேவனடயை வார்த்தயையில் "ஓவ்வொர உண்மகைக்கும் அதற்கரிய மிக்கியத்தவம் உண்ட" என்று நமக்கு அறிவுறுத்தப்பட்கிறது; மலேவும் எட்டாம் அதிகாரத்தில் "தரிசனம்" என்ற மொழிபயெர்க்கப்பட்டிரக்கம் இரண்ட, வறேபட்ட எபிரயே சொற்கள் உள்ளன என்ற உண்மையை நாம் புறக்கணிக்கத் தரேந்தடெத்தால், லவலோதிக்கயேரின் கரட்டத்தன்மையை நாமமே நம்மீத வரவழைப்பதற்குப் பொறுப்பாளிகளாவலாம். பழயை பழமொழி என்னவனெில்: "காண விரும்பாதவர்களைப்பலால் கரடர்கள் யாரும் இல்லலை."

"இந்த வாழ்க்கைக்காகவலோ அல்லது வரப்பலோகும் வாழ்க்கைக்காகவலோ தகதியானவர்களாக அமயை மனிதர் அறிந்தகொள்ள வனோண்டிய எல்லா கலோட்பாட்களும் வதோகமத்தில் அடங்கியுள்ளன. இந்தக் கலோட்பாட்களை அனவைரம் புரிந்தகொள்ள மடியும். அதன் பலோதனையைப் பாராட்டும் மனப்பான்மை உடயை

எவரம் வதோகமத்திலிரந்த ஓரயேொர பக்தியயையே வாசித்தாலும்கூட அதிலிரந்த அவரக்கப் பயனளிக்கம் ஏதோ ஓர் உதவிகரமான எண்ணத்தபைப் பறொமல் இரக்கமாட்டார். ஆனால் வதோகமத்தின் மிக மதிப்புமிக்க பதோதனை அவ்வப்பதோத செய்யப்படும் அல்லத தொடர்பின்றிய ஆய்வினால் கிடகைக்கப்பறொத. அதிலுள்ள மகத்தான சத்திய அமபைப்பு அவசரமாகவோ அலட்சியமாகவோ வாசிப்பவரால் உணரத்தக்கவாறு வழங்கப்பட்டிரக்கவில்லை. அதன் பல பொக்கிஷங்கள் மறேபரப்பிற்குக் கீழே மிக ஆழத்தில் மறனைத்தள்ளன; அவை விடாமயற்சியுள்ள ஆராய்ச்சியாலும் இடவைிடாத மயற்சியாலும் மட்டமே பறெப்படக்கூடியவை. அந்த மகத்தான மூலமயை அமகைக்கின்ற சத்தியங்கள், 'இங்கே கொஞ்சம், அங்கே கொஞ்சம்' என்று தடேிக்கண்டபிடிக்கப்பட்ட சகேரிக்கப்பட வணேட்டம். ஏசாயா 28:10."

"இவ்வாறு ஆராய்ந்த ஒன்றாகச் சரேத்தப் பார்க்கப்படும்பதோத, அவை ஒன்றுக்கொன்று மற்றிலும் தல்லியமாக ஏற்றவயைாக இரப்பத காணப்படும். ஒவ்வொரு சுவிசஷேமும் மற்றவற்றிற்கு ஓர் நிரப்பாகும்; ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசனமும் இன்னொன்றிற்கான விளக்கமாகும்; ஒவ்வொரு சத்தியமும் வறே ஏதோ ஓர் சத்தியத்தின் விரிவாக்கமாகும். யூத சமய ஒழங்கின் மன்னரவங்கள் சுவிசஷேத்தால் தளெிவுபுத்தப்புகின்றன. தவேனடயை வார்த்தயையில் உள்ள ஒவ்வொரு கொள்கைக்கும் அதன் இடமண்ட; ஒவ்வொரு நிகழ்விற்கும் அதன் தொடர்புண்ட. மலேம், திட்டத்திலும் நிறவைறேற்றத்திலும் பூரணமான அந்த மூலக் கட்டமபைப்பு, அதன் ஆசிரியரபைப்பற்றி சாட்சியமளிக்கிறது. இத்தகயை ஓர் கட்டமபைப்பை எல்லயைற்றவரடயை மனததைத் தவிர வறே எந்த மனமும் கரதவவோ உரவாக்கவவோ மடியாத." Education, 123.

"தரிசனம்" என்ற சொல் தானியலே அதிகாரம் எட்டில் பத்த மறவை வரகிறது; ஆனால் அந்த பத்த இடங்களிலும் இரண்ட வறேபட்ட எபிரயெச் சொற்களே பயன்புத்தப்பட்டள்ளன, மலேம் அவற்றின் அர்த்தங்களும் ஒன்றல்ல. அவை ஓரே பொரளகைக் கறித்திரந்தால், அந்த பத்த நிகழ்வுகளின் ஒவ்வொன்றிலும் தானியலே அந்த இரண்டில் ஒன்றயைபே பயன்புத்தியிரப்பார். தானியலே இரண்ட சொற்களவை எழ்தியிரக்கிறார்; ஏனெனில் அந்த இர சொற்களிலும் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியான பொரள் உண்ட; அவற்றில் ஒன்று தானியலே "கண்ட" ஓர் தரிசனத்ததைச் சுட்டகிறது, மற்றொன்று அவர் "கடேட்" ஓர் தரிசனத்ததைச் சுட்டகிறது. பதின்முன்றாம் வசனத்தில் "தரிசனம்" என்று மொழிபயெர்க்கப்பட்டள்ள சொல் chazôn ஆகும்; அதன் பொரள் "ஓர் காட்சி", அல்லத "ஓர் தரிசனம்", "ஓர் கனவு" அல்லத "ஓர் தீர்க்கவாக்க" என்பதாகும். அதன் வரயைறயையும் தானியலே அதவை எவ்வாறு பயன்புத்தகிறார் என்பதயையும் அடிப்படயைாகக் கொண்ட, நான் அதனை "தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனம்" என்று அழகைக்கிறனே.

தானியலே எட்டாம் அதிகாரத்தின் முதல் வசனத்தில், தானியலே, "ஒரு தரிசனம் எனக்கத் தோன்றியது" என்ற சூறிகிறார்; இரண்டாம் வசனத்தில், தான் "ஒரு தரிசனத்தில் கண்டனே" என்ற இரமறவை கறிப்பிடுகிறார். பின்னர் பதிமுன்றாம் வசனத்தில், "இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இரக்கம்?" என்ற களேவி எழப்பப்புகிறது. இவ்வெல்லா பயன்பாட்களும் எபிரயேச் சொல்லான "châzôn" என்பதையே கறிக்கின்றன. பின்னர் பதினாந்தாம் வசனத்தில், தானியலே அதே சொல்லைப் பயன்படுத்திய மிக முக்கியமான தரணத்தக்க நாம் வரகிறோம்; ஏனெனில் அவர், "நான்..." அந்தத் தரிசனத்தைக் கண்ட, அதின் அர்த்தத்தை அறிய முயன்றபோது" என்ற சூறிகிறார். தானியலே அந்த châzôn தரிசனத்தை கண்டபின், அதின் பொருள் என்ன என்பதை அறிய விரம்பினார். இந்த உண்மை, அந்த அதிகாரத்தில் லவேயராகமம் இரபத்தாறு அதிகாரத்தின் "ஏழு காலங்கள்" மறக்கப்பட்டிரப்பதற்கு மிகவும் முக்கியமான தடொடர்புடையதாகும்.

அவர் பதினாழாம் மற்றும் இரபத்தாறு ஆம் வசனங்களிலும் châzôn என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். "தரிசனம்" என்ற சொல் தானியலே எட்டாம் அதிகாரத்தில் பத்த மறவை தோன்றுகிறது; அவற்றில் ஏழு இடங்களில் châzôn என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. "தரிசனம்" என்ற மொழிபயெர்க்கப்படும் மற்ற எபிரயேச் சொல்லை தானியலே நான்கு மறவை பயன்படுத்துகிறார். அந்த மற்ற எபிரயேச் சொல் mar'eh ஆகும்; அதற்கு "தோற்றம்" என்ற பொருள்.

தானியலே எட்டாம் அதிகாரத்தில் châzôn ஏழு மறவை காணப்படுகிறது; mar'eh நான்கு மறவை காணப்படுகிறது; இவ்விரண்டும் சரேந்த தானியலே எட்டாம் அதிகாரத்தில் ஆங்கிலச் சொல் "vision" தோன்றும் பத்த இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஏழும் நான்கும் சரேந்த பதினொன்று ஆகின்றன; ஏனெனில் தானியலே mar'eh என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்திய ஒரு இடத்தில், அத வரையறுக்கப்பட்டிரப்பதற்கறேபவவே மொழிபயெர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, பதினாந்தாம் வசனத்தில், தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் châzôn தரிசனத்தின் பொருளைத் தானியலே "அறியத் தடேயபோது," அவரக்க முன்பாக "ஒரு மனஷனின் தோற்றம்போல்" ஒருவர் "நின்றார்." "தோற்றம்" என்ற சொல் mar'eh ஆகும். ஆகையால், தானியலே எட்டாம் அதிகாரத்தில் mar'eh என்பதை தானியலே நான்கு மறவை பயன்படுத்துகிறார்; அதில் ஒருமறவை அதன் முதன்மையான "தோற்றம்" என்ற வரையறுக்க ஏற்ப மொழிபயெர்க்கப்பட்டுள்ளது; மற்ற மூன்று இடங்களில் அத "vision" என்ற மொழிபயெர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கிங் ஜமேஸ் வதோகமத்தை மொழிபயெர்த்த மனிதர்களைப் பற்றிய எந்தவிதமான விமர்சனத்தையும் நான் முன்வைப்பதில்லை. இரப்பினும், பதினான்றாம் வசனத்தில் கிங் ஜமேஸ் வதோகமத்தில் சரேக்கப்பட்ட ஒரு சொல் (sacrifice) காணப்படுகின்றது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள

வணேட்டம்; அதைப்பற்றி ஈர்க்கப்பட்ட எழுத்த தளெளிவாக, "அத மூல உரகைக்கு சரேந்ததல்ல" என்று அறிவிக்கிறது. மலேம், அந்தச் சரேக்கப்பட்ட சொல் "மனித ஞானத்தால் சரேக்கப்பட்டத" என்றும் ஈர்க்கப்பட்ட எழுத்த துறகிறது. அதே அதிகாரத்திலயே, இரண்ட, வறேபட்ட எபிரயெச் சொற்கள் இரண்டும் ஓரே ஆங்கிலச் சொல்லாக மொழிபயெர்க்கப்பட்டள்ளன. இந்த இரண்ட, சொற்களுக்கிடயிலான வறேபாட்டை அறிந்த கள்ளுதல் ஏன் அத்தியாவசியமோ, அத மிகவும் ஆழந்த டிக்கியத்தவம் உடயைதாகும்.

நானாகிய தானியலே அந்தத் தரிசனத்தை கண்ட, அதன் அர்த்தத்தை அறிய டற்பட்டபோத, இதோ, என் டன்பாக மனிதரின் தோற்றடடயை ஓரவன் நின்றான். அப்போத உலகை ஆற்றின் கரகைக்கிடயில் இரந்த ஓர மனிதனின் கரலகை நான் கட்டேனே; அத துவி, "கபிரியலே, இந்த மனிதனுக்கு தரிசனத்தைப் புரியும்படிச் செய்" என்று சொன்னத. தானியலே 8:15, 16.

தானியலே தாம் இப்பொழுதே "கண்ட" "châzôn தரிசனத்தின்" "அர்த்தத்தை நாடிக்" கண்டிரக்கயில், கிறிஸ்து காபிரியலே, தானியலே இப்பொழுதே "கட்ட" "mar'eh தரிசனத்தை" அவரக்குப் புரியும்படியாக "செய்ய" அறிவுறுத்தகிறார். தானியலே தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனத்தைப் புரிந்தகள்ளு விரம்பினார்; ஆனால் பதின்முன்றாம் வசனத்தில் பால்மோனி (பசேய அந்த கறிப்பிட்ட பரிசுத்தர்) என்று அடயைளம் காணப்பட்டிரந்த கிறிஸ்து, காபிரியலேதைத் தானியலேக்கு "châzôn தரிசனத்தை" அல்ல, "mar'eh தரிசனத்தை" புரியும்படியாகச் செய்யும்படி அறிவுறுத்தினார். பதினகைந்தம் பதினாறம் வசனங்களில், காபிரியலேக்குக் துறப்பட்ட நோக்கம், அவர் தானியலேக்கு "mar'eh தரிசனத்தை"ப் புரியும்படியாகச் செய்ய வணேட்டம் என்பதே; அத "தரிசனம்" என்று மொழிபயெர்க்கப்பட்ட சொல்லாக இரந்தாலும், அதற்கு "தோற்றம்" என்ற பொரள் உண்ட; தானியலே புரிந்தகள்ளு விரம்பிய தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனம் அன்று. காபிரியலேின் பணிநியமனத்தை அறியாமல் இரப்பின், லவேயராகமம் இரபத்தாற அதிகாரத்தின் "ஏழு காலங்கள்" வளெளிப்படயைாக இரந்தபோதிலும் மறகைந்தே நிற்கின்றன.

இரபத்தாற ஆம் வசனத்தில் "தரிசனம்" என்று மொழிபயெர்க்கப்பட்ட இரண்ட, எபிரயெச் சொற்களும் ஓரே வசனத்திலயே காணப்படகின்றன; ஆகயைால், அந்த வசனம் தானியலேின் "ஏழு காலங்கள்" கறித்த சாட்சியின் சத்தியத்ததைத் திறக்கிற டுதன்மயான திறவுகல்களில் ஓன்றாகிறது.

மாலயும் காலயும் கறித்தச் சொல்லப்பட்ட தரிசனம் சத்தியமானது; ஆகயைால் அந்தத் தரிசனத்தை மூடி வகை; ஏனனெில் அத அநகை நாட்களுக்குப் பிறகே நிகழ்ப்போகிறது. தானியலே 8:26.

இரபத்தாறு ஆம் வசனத்தில், “மாலையும் காலையும் பற்றிய தரிசனம்” என்பது mar’eh எனும் தரிசனமாகும்; அதற்கு “தோற்றம்” என்று அர்த்தம். ஆனால் “மத்திரயைட்ட அடக்கப்படவண்டிய” தரிசனம், தீர்க்கதரிசன வரலாற்றைச் சார்ந்த cházon எனும் தரிசனமாகும். “மாலையும் காலையும்” என்ற சொற்றொடரே இந்த இர தரிசனங்களுக்கிடையிலான வேறுபாட்டைத் தனித்தறிந்து வளையப்படுத்துகிறது. இதனை, வேதாகமம் உரவாகுவதில் மனிதக் காரணி இரந்ததைக் காட்டும் இன்னொரு எடுத்துக்காட்டின் மூலம் அதைச் செய்கிறது. அந்த மனிதக் காரணி, வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளைப் பதிவு செய்த தீர்க்கதரிசிகளை மட்டமல்ல, வேதாகமத்தை மொழிபெயர்த்தவர்களையும் உட்கொண்டிருந்தது. கிறிஸ்துவைப் போலவே, வேதாகமம் தயைவீகத்தினும் மனஷத்தினும் இணைப்பை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அந்த மனஷத்தவம், ஆதாம் பாவஞ்செய்த பின்பிருந்து, வேதாகமத்தைப் பதிவு செய்த மொழிபெயர்த்தவர்கள்வரை, வரலாற்றின் வழியாக இறங்கி வந்தது. கிறிஸ்துவும் வேதாகமம் இரண்டும் தவேனடையை வார்த்தையாக இரக்கின்றன; தவேனடையை வார்த்தை சுத்தமானது, ஏனெனில் அந்த இணைப்பில் உள்ள தயைவீகம் எப்போதும் மாம்சத்தில் இரந்த எல்லா வரம்புகளையும் மலோதிக்கம் செய்து வன்றது.

இயசே கிறிஸ்தவின் தாசனாகிய பவுல், அப்போஸ்தலனாக அழகைக்கப்பட்டவனும், தவேனடையை சுவிசவேத்திற்காகப் பிரித்துவைக்கப்பட்டவனுமாயிரக்கிறேன். (அந்தச் சுவிசவேத்தை அவர் மன்பே தமது தீர்க்கதரிசிகளினால் பரிசுத்த வேதங்களில் வாக்குத்தத்தமாய்க் கூறியிருந்தார்.) அதை அவரடைய சூமாரனாகிய நம்மடையை கர்த்தராகிய இயசே கிறிஸ்துவைப் பற்றியது; அவர் மாம்சத்தின்படி தாவீதின் சந்ததியிலிருந்து பிறந்தவர். ரோமர் 1:1-3.

“மாலையும் காலையும்” என்ற வளையப்பாடி தவேனடையை வார்த்தையில் மீண்டும் மீண்டும் காணப்படுகிறது; அதை எப்போதும் “மாலையும் காலையும்” என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டள்ளது; இரபத்தாறு ஆம் வசனத்திலும் அப்படியே உள்ளது; மலேம், “மாலையும் காலையும் ஆகிற்று...” என்ற மீண்டும் மீண்டும் கூறும் ஆதியாகமத்தின் சிரஷ்டி வரலாற்றிலும் அதை அநகேமறவை அப்படியே மொழிபெயர்க்கப்பட்டள்ளது. உண்மையில், ஒவ்வொரு உண்மையைக் கும் அதற்குரிய மக்கியத்தவம் உண்ட் (இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொள்வது அத்தியாவசியம்); வேதாகமத்தில் “மாலையும் காலையும்” என்ற வளையப்பாடி “மாலையும் காலையும்” என்ற மொழிபெயர்க்கப்படாமல் இரப்பது—இரபத்தாறு ஆம் வசனத்தில் இரப்பதுபோல அல்லாமல்—தானியலே எட்ட ஆம் அதிகாரத்தின் பதினான்காம் வசனத்திலயே மட்டமே. அங்கயே, மலேம் தவேனடையை வார்த்தையில் அங்கயே மட்டமே, “மாலையும் காலையும்” என்ற சொற்றொடர் வறெமனே “நாட்கள்” என்ற மொழிபெயர்க்கப்பட்டள்ளது.

அவர் எனக்கூச் சொல்லினார்: இரண்டாயிரத்த மூன்றநூறு நாட்கள் வரை; அதன்பின் பரிசுத்தஸ்தலம் சுத்திகரிக்கப்பட்டம். தானியலே 8:14.

பன்னிரண்ட, வசனங்கள் பின்னர், தானியலேன் அதே அதிகாரத்தில், எபிரயேச் சொற்றொடரான "மாலமை மற்றும் காலமை" எப்போதும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டவது போலவே மொழிபெயர்க்கப்பட்டள்ளது; ஆனால் அட்வென்சிசத்தின் மையத் துணாகவும் அடித்தளமாகவும் விளங்கும் அந்த வசனத்தில், அந்தச் சொற்றொடர் வறெமனே "நாட்கள்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டள்ளது. கிங் ஜேம்ஸ் வதோகமத்தின் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இத்தகைய வளையப்படியான டிரைபாட்டை உரவாக்கும்படி எந்தத் தாக்கம் வழிநடத்தியது? வசனம் இரபத்தாறு-இல், வதோகமத்தின் பிற இடங்களிலுள்ள அந்தச் சொற்றொடரின் எல்லா நிகழ்வுகளுடனும் ஒத்துப்போகும் வகையில் அவர்கள் அதை மொழிபெயர்த்திருந்தனர். ஆனால் இரபத்தாறு-ஆம் வசனத்திற்கு பன்னிரண்ட, வசனங்கள் முன்பாகிய பதினான்காம் வசனத்தில், அவர்களைய மனிதத்தன்மை பதினமூன்றாம் வசனத்திலுள்ள களேவிக்கான பதில்மீத ஒரு விசேஷமான வறேபாட்டைச் சூழத்தியது. மலேம், பதினமூன்றாம் வசனத்திலுள்ள அந்தக் களேவியில், வதோகமத்தில் சேர்க்கப்படக்கூடாத ஒரு சொல்—(பலியிடதல்)—உட்படத்தப்பட்டிருந்தது. பதினான்காம் வசனம் மிகவும் ஆழ்ந்ததும் தனித்தவமிக்கதமான வகையில் வளையப்பட வேண்டாமென்று தவேன் விரும்பினார். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், கபிரியலே தானியலே புரிந்தகொள்ளும்படி கட்டளையிடப்பட்டிருந்ததை அவர் அடையாளப்படுத்தியும் காட்டினார்.

பதினாறாம் வசனத்தில், தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் châzôn தரிசனத்தைப் புரிந்தகொள்ளத் தானியலே மயன்றகொண்டிருந்த போதிலும், mar'eh தரிசனத்தைத் தானியலேக்கூப் புரியும்படி செய்யும்படி இயசே கபிரியலேக்கூ கட்டளையிட்டார். இரபத்தாறாம் வசனம், "சொல்லப்பட்ட சாயங்காலங்களும் காலகைளும் பற்றிய தரிசனம்" "உண்மையானது" என்று கூறுகிறது. châzôn தரிசனம் ஒரு தீர்க்கதரிசன "காட்சி"யாயிருந்தது; ஆனால் mar'eh தரிசனம் "சொல்லப்பட்டது," ஏனெனில் அதை உச்சரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதை பதினான்காம் வசனத்தில், பால்மோனி, "இரண்டாயிரத்த மூன்றநூறு சாயங்காலங்களும் காலகைளும் வரை; பின்னர் பரிசுத்தஸ்தலம் சுத்திகரிக்கப்பட்டம்" என்று கூறியபோது உச்சரிக்கப்பட்டது. இரபத்தாறாம் வசனம், "சாயங்காலங்களும் காலகைளும்" என்ற சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்தி, அதை "சொல்லப்பட்ட" தரிசனம் என்று அடையாளப்படுத்தவதன் மூலம், தானியலே எட்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள அந்த இரபத்தாறு தரிசனங்களுக்கிடையேயான வறேபாட்டைச் சூட்டிக்காட்டிகிறது. தானியலே "கண்ட" தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனம், மலேம் தானியலே புரிந்தகொள்ள விரும்பிய தரிசனம், தானியலே "கட்ட" "சொல்லப்பட்ட" தரிசனத்திலிருந்த வறேபட்டிருந்தது. இன்னும்

மக்கியமாக, தானியலே "கடேட்" அந்த தரிசனமே, தானியலேக்கப் புரியும்படி கபிரியலே விளக்க வணேட்டிய தரிசனமாக இரந்தத.

பரிசுத்த வதோகமத்தை உரவாக்கவதில் பங்கறேற மனிதத்தவம், தானியலே அதிகாரம் எட்டில் "தரிசனம்" என்ற சொல்லை பத்த மறவை பதிவு செய்தது; அப்படிச் செய்ததன் மூலம் "காணப்பட்ட" ஓர தரிசனத்திற்கும் "கடேக்கப்பட்ட" மற்றொர தரிசனத்திற்கும் இடயிலான வறேபாட்டை மறவைத்தது. இதனைச் செய்வதன் மூலம், தானியலே "கண்ட" தரிசனத்தைப் புரிந்தகொள்வதற்கும் மலோக, அவன் "கடேட்" தரிசனத்தைப் புரிந்தகொள்ளவே கிறிஸ்தவின் நோக்கம் இரந்தத என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் வலியுறுத்தலை அத மங்கச்செய்தது. இப்போத, தமக்கக் கொடக்கப்பட்ட பணியை நிறவைறேற்றவதற்காக கபிரியலே என்ன செய்கிறான் என்பதை நாம் ஆராயலாம்.

ஆகயால் அவன் நான் நின்றிரந்த இடத்தக்க அரகில் வந்தான்; அவன் வந்தபோத நான் பயந்த, மகங்கப்புற விழந்தனே; ஆனால் அவன் என்னை நோக்கி: மனப்புத்திரனே, புரிந்தகொள்; ஏனெனில் தரிசனம் மடிவுகாலத்திற்குரியது என்று சொன்னான். அவன் என்னோட பசேக்கொண்டிரக்கையில், நான் தரயை நோக்கி மகங்கப்புற ஆழந்த நித்திரயில் இரந்தனே; ஆனால் அவன் என்னைத் தொட்ட, என்னை நிமிர்ந்த நிற்க வதைத்தான். பின்னும் அவன்: இதோ, இந்திரஷ்டியின் கடசை மடிவில் நிகழப்போகிறதை உனக்கத் தரெவிக்கிறனே; ஏனெனில் நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் மடிவு வரம் என்று சொன்னான். தானியலே 8:17-19.

இப்போத கபிரியலே, உண்மயான இரண்டாயிரத்த மன்னூற மாலகைளும் காலகைளும் பற்றிய தரிசனத்தை தானியலே புரிந்தகொள்ளச் செய்வதற்கான தன் பணியை ஆரம்பிக்கிறார். மதலில், தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் தரிசனமான chazôn தரிசனம் "மடிவின் காலத்தில்" இரக்கமென்று அவர் அவனக்கத் தரெவிக்கிறார். பின்னர், தானியலே தீர்க்கதரிசனத் தூக்கத்தில் இரந்தபோத, கபிரியலே தானியலேதைத் தொட்ட, அவனை நிமிர்ந்த நிற்க வதைத்தார். அவர் அவனக்கத் தரெவிக்கிறார்: "நான் உனக்கத் தரெயப்படத்தவனே."

அதவே பால்மோனி (கிறிஸ்து), "கபிரியலே, மாலயும் காலகைளும் பற்றிய mar'eh தரிசனத்தை இந்த மனிதன் புரிந்தகொள்ளும்படி செய்" என்று சூறியபோத, கபிரியலேக்கச் செய்யும்படி சொன்னது. கபிரியலே, தானியலேக்க "கோபத்தின் இறதி மடிவில் என்ன நிகழும் என்பதை" அறியச் செய்வனே என்று சூறகிறான். இதோ, அத அங்கயே உள்ளது! அங்கயே லவேயராகமம் இரபத்தாறு அதிகாரத்தின் "ஏழ காலங்கள்" இரக்கின்றன! கபிரியலே தீர்க்கதரிசிகளைத் தங்கள் எழுத்தகளில் மீண்டும் மீண்டும் சாட்சியமளிக்கவும் பயன்படத்தவும் வழிநடத்திய அதே தீர்க்கதரிசன மறயினாலே அத மறவைக்கப்பட்டள்ளது! அந்த மறவை, "வரியின் மலே வரி, இங்ககே கொஞ்சமும் அங்ககே கொஞ்சமும்"

என்பதாகும்.

“டனேயல் மற்றும் வளெளிப்படத்தல் சுறித்த சிந்தனகைள்” என்ற நூலில், யூரியா ஸ்மித் (அனதைத் அட்வென்டிஸ்டர்களும், அவர்களடயை அயலார்களும் சூட, அறிந்திரக்க வணெண்டியவர்) டனேயல் எட்டாம் அதிகாரத்தின் பதினழோம் வசனம் டதல் பத்தொன்பதாம் வசனம் வரகை சுறித்த இவ்வாறு கரத்தரகைக்கிறார்:

“நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் டிபிவு உண்டாகும் என்றும், கோபத்தின் இறதி நிறுவில் என்ன நிகழும் என்பதை அவனக்கத் தரெய்ப்படத்தவனே என்றும் ஒரு பொதவான அறிக்கையினால் அவர் அந்தத் தரிசனத்தின் விளக்கத்திற்குள் நழகைகிறார். ‘கோபம்’ என்பது ஒரு காலப்பகுதியகை சுறிக்கும் வகையில் புரிந்தகொள்ளப்பட வணெண்டும். எந்தக் காலம்? தவென் தமது ஜனமான இஸ்ரவலேரக்க, அவர்களடயை தஷ்டத்தினால் தமது கோபத்தை அவர்களமலே பொழிவனே என்ற சூறினார்; இவ்வாறு அவர் ‘இஸ்ரவலேயின் அசுத்தமான தஷ்ட பிரபுவைப்’ பற்றி அறிவுறுத்தினார்: ‘தலபப்பட்டயை அகற்று, கிரீடத்தை எடத்தவிட.... நான் அதை கவிழ்ப்பனே, கவிழ்ப்பனே, கவிழ்ப்பனே; அத இனி இரக்காத; அதற்கு உரிமயுள்ளவர் வரம்வரகை; நான் அதை அவரக்கக் கொட்ப்பனே.’ எசகேகியலே 21:25–27, 31.”

“இங்ககே, தவென் தமது உடன்படிக்ககை ஜனத்தின் மீது கொண்டிரக்கும் சினக்காலம் உள்ளது; பரிசுத்தஸ்தலடும் படயும் காலடியில் மிதிக்கப்பட வணெண்டிய காலம் இதவகே. இஸ்ரவலே பாபிலனோன் இராச்சியத்திற்குக் கீழ்ப்படத்தப்பட்டபோது, டிபிசூட்ட, அலங்காரம் அகற்றுப்பட்டது, கிரீடடும் எடத்தொழிக்கப்பட்டது. தீர்க்கதரிசி அந்தச் சொல்லகை மூன்று டறகை மறுபடியும் சூறியதற்கறேப, அத மீண்டும் மதேயரம் பாரசீகராலும், மீண்டும் கிரகேகராலும், மீண்டும் ரனோமராலும் புரட்டிப்பனோடப்பட்டது. பின்னர், யூதர் கிறிஸ்தவகை நிராகரித்தபடியால், விரகைவிலயேயே பூமியின் டுகமனெங்கும் சிதறடிக்கப்பட்டனர்; ஆவிக்கூரிய இஸ்ரவலே சொற்பொரளான சந்ததியின் இடத்தகை எடத்தக்கொண்டது; ஆனாலும் அவர்கள் பூமிக்கூரிய அதிகாரங்ககைக் கீழ்ப்பட்டவர்களாயிரக்கிறார்கள், தாவீதின் சிங்காசனம் மறுபடியும் நிலநிறுத்தப்படும் வரயும்,—அதற்கூரிய உரிமமைக்க சுதந்தரவாளரான அவர், அதாவது மசெயா, சமாதானப் பிரபு, வரம்வரயும் அப்படியகே இரப்பார்கள்; அப்பொழது அத அவரக்கக் கொடக்கப்படும். அப்பொழது அந்தச் சினம் நின்றபனோயிரக்கும். இந்தக் காலத்தின் கடைசி டிபிவில் என்ன நிகழடனோ, அதகைத் ததன் இப்பனோது தானியலேக்கத் தரெவிக்க இரக்கிறான்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 201, 202.

ஸ்மித் அடயாளப்படத்தம் அந்த “கோபாக்கினகை” கி.டி. 677 இல் மனாச்சகே அசீரியர்களால் பாபிலனோனக்கக் கொண்ட, சலெல்லப்பட்டபோது தனொடங்கியது. தரதிரஷ்டவசமாக, ஸ்மித் கி.டி. 586

இல் சதேகேக்கியாவின் பதவிக்கழிப்பை எடுத்தக்கொண்ட, அதயைபு பத்தொன்பதாம் வசனத்தில் தூறப்படும் "கோபாக்கினயைின்" காலத்தின் தடொடக்கமாக நிர்ணயிக்கிறார். "கோபாக்கினயைின் கடசைி டிபிவு" என்று அந்த வசனம் தூறுவதன் ப஁ரள் என்ன என்பதலை ஸ்மித் எவ்விதத்திலும் எடுத்தரபைப்பதில்லை. அவர் அதகைக் வறெமனடே "கோபாக்கினலை" என்று மட்டமகே கரதகிறார்; ஆனால் கோபாக்கினலைக்கு ஓர் "கடசைி டிபிவு" இரப்பின், இலக்கணடும் தர்க்கடும் கோரவத என்னவனெில், கறுறந்தபட்சம் கோபாக்கினலைக்கு ஓர் "டதல் டிபிவும்" இரக்க வனெண்டும். யகெகோயாகீடுக்கு எதிராக நபுகாத்நசேசார் மறேகொண்ட டதல் தாக்கதலோட சிறபைப்பட்ட எ஢ுபத ஆண்டுகள் கி.டி. 606 இல் தடொடங்கின என்பதலை ஸ்மித் அறிந்திரந்தார்; எனினும், கோபாக்கினயைின் காலத்திற்கான தடொடக்கத்தலை, யூதயோவின் கடசைி ராஜாவான சதேகேக்கியாவுக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட நபுகாத்நசேசாரின் ஡ுன்றாவத தாக்கதலிலிரந்த அவர் நிர்ணயித்தார்.

"மற்ற எந்தத் தீர்க்கதரிசியின் வாழ்க்கயைபைப் பற்றியும் பதிவு செய்யப்பட்டதகைக் காட்டிலும், அவரத [தானியலேின்] ஆரம்ப வாழ்க்கயைபைப் பற்றிய இன்னும் விரிவான விவரம் நமக்குக் கிடகைக்கின்றப஁திலும், அவர் ராஜவம்சத்தலைச் சரேந்தவர், ஓர்வளேலை அந்நரேத்தில் டிகுந்த பரவலாக வளர்ந்திரந்த தாவீதின் வீட்டாராயிரக்கலாம் என்பதலைத்தவிர, அவரத பிறப்பும் வம்சவரலாறும் டி஢ுமயான மறலைவிலயே விடப்பட்டள்ளன. அவர் டதன்டதலில் பாபில஁ன் ராஜாவாகிய நபுகாத்நசேசாரின் டதல் ஆண்டில், எ஢ுபத ஆண்ட்ச சிறபைப்பிப்பின் தடொடக்கத்தில், கி.டி. 606-இல், யூதாவின் உயர்குபிச் சிறபைபிபிக்கப்பட்ட஁ரில் ஓர்வராகத் த஁ன்றுகிறார். எர஁ேயாவும் அபக்குக்கும் இன்னும் தங்கள் தீர்க்கதரிசனங்களை உரதைத்தக்கொண்டிரந்தனர். எசகேக்கியலே அதற்குச் சிறித காலத்திற்குப் பிறகு தனத பணியலைத் தடொடங்கினார்; இன்னும் சிறித பின்னர் ஓபதியாவும் அப்படியே செய்தான்; ஆனால் இவிரிவரம் தானியலேின் நீண்டதம் பிரகாசடமான பணிக்காலம் டிபிவுறுவதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு டன்னரடே தங்கள் பணியலை நிறலை செய்தவிட்டனர். அவர்க்குப் பின்பு ஡ுன்று தீர்க்கதரிசிகள் மட்டமகே வந்தனர்: ஆகாய் மற்றும் சகரியா, இவர்கள் கி.டி. 520-518 காலப்பகுதியில் கறுகிய காலம் ஓரடே சமயத்தில் தீர்க்கதரிசனப் ப஁றுப்பலை வகித்தனர்; மலேும் பழயை ஏற்பாட்டத் தீர்க்கதரிசிகளில் கடசையான மல்கியா, கி.டி. 397-ஐ அண்டித்த ஓர் சிற காலப்பகுதியில் விளங்கினார்." யூரியா ஸ்டித், Daniel and the Revelation, 19.

ஸ்டித், பத்தொன்பதாம் வசனத்தில் உள்ள "க஁பக்காலம்" என்பதலை ஓர் காலப்பகுதியாகச் சரியாக அடயாளம் கண்டார். தானியலே அதிகாரம் எட்ட, வசனம் பதி஡ுன்றுடன் ஓத்தப்ப஁கும் வகயில், அந்தக் காலப்பகுதியலை பரிசுத்தஸ்தலடும் சனேயும் டிதிக்கப்பட்டகின்ற காலமாக அவர் சரியாக அடயாளம் கண்டார்; மலேும் அதன் டிபிவுக் கட்டத்தலை 1844 அக்ட஁பர் 22 என்று அவர் சரியாகக் கறிப்பிட்டார்.

ஸ்மித் ஒரு அளவுக்க சரியாக இரந்தார்; ஆனால் அவரது தீர்க்கதரிசனப் பயன்பாட்களின் தனிச்சிறப்பாக இரந்த ஒன்றைச் செய்ததன் மூலம் அவர் சத்தியத்ததைத் தவறவிட்டார். தீர்க்கதரிசன வசனத்தின் விளக்கத்தை வரலாறு வழிநடத்த அனுமதித்தார்; அதற்கு பதிலாக, வரலாற்றைப் பற்றிய தனது புரிதலை தீர்க்கதரிசன வசனம் வழிநடத்த அனுமதிக்க வணேட்பியிரந்தது. தீர்க்கதரிசன வரலாற்றை வதோகமம் வரையறுக்க அனுமதித்தால், அப்பொழுது வரலாற்றை அணுகுவதற்கான சரியான தகவல் நமக்குக் கிடக்கும்.

ஒரு மனிதன் எவனால் ஜெயிக்கப்படுகிறானோ, அவனுக்கே அவன் அடிமை என்ற வதோகமம் போதிக்கிறது.

அவர்கள் பிறருக்குச் சுதந்திரத்தை வாக்களிக்கிறவர்களாயிரந்தும், தாமதே அழிவுக்குக் அடிமைகளாயிரக்கிறார்கள்; ஏனெனில் ஒருவன் எதனால் ஜெயிக்கப்பட்டானோ, அதற்கே அவன் அடிமைப்பட்டத்தப்புகிறான். 2 பதேர 2:19.

மனாசே கி.டி. 677 ஆம் ஆண்டில் பாபிலோனுக்குக் கதையாக அழைத்தச் செல்லப்பட்டான். அங்கயே யூதா டுறியடிக்கப்பட்ட, அடிமைத்தனத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டது. இதவே 1843 மற்றும் 1850 ஆகிய இர வரபைடங்களிலும் கறிக்கப்படும் தடொடக்கப் புள்ளியாகும்; அந்த வரபைடங்களை சகோதரி வடை சரியானவதை என்று அங்கீகரிக்கிறார். ஸ்மித், தானியலே அதிகாரம் எட்ட, வசனம் பதிமூன்றில் கறிப்பிடப்பட்ட மிதித்தழித்தலை, யூதாவின் கடசை ராஜாவான சதேகேயாவுடன் தடொடங்குவிக்கிறார். சதேகேயா படிப்படியாக டுன்னறைய ஒரு நியாயத்தீர்ப்பின் டுடிவாக இரந்தான்; தடொடக்கமாக அல்ல. மனாசே பாபிலோனில் சிறபைடத்தப்பட்டததான் வரவிரந்தவற்றிற்கான ஒரு "டுன்பணமாக" இரந்தது என்று சகோதரி வடை அடயைாளப்பட்டத்தகிறார். "டுன்பணம்" என்பத ஒரு கொள்முதல் செயல்விளக்கின் ஆரம்பக் கட்டணமாகும்; மலேயும் பின்வரும் கட்டணங்கள் இரக்கவிரக்கம் ஒரு கொள்முதல் தடொடக்கத்தைக் கறிக்கிறது.

"தீர்க்கதரிசிகள் தங்கள் எச்சரிக்ககளையும் தங்கள் புத்திமதிகளையும் விசுவாசத்தடோட தடொடர்ந்த அறிவித்தார்கள்; அச்சமின்றி அவர்கள் மனாசயேடடிம் அவன் ஜனங்களிடடிம் பசேனார்கள்; ஆனால் அந்தச் செய்திகள் இகழப்பட்டன; பின்வாங்கிய யூதா சடெவிகடொடக்கவில்லை. ஜனங்கள் மனந்திரும்பாமல் தடொடர்ந்த இரந்தால் அவர்களுக்கு நரேப்படோவதற்கான டுன்சுட்டாக, கர்த்தர் அவர்களுடயை ராஜா அசீரியப் படயைினரின் ஒரு சூட்டத்தினால் பிடிக்கப்படும்படி அனுமதித்தார்; அவர்கள் 'அவனை விலங்குகளால் கட்டி, தங்கள் தற்காலிக தலநைகரமாகிய பாபிலோனுக்குக் கொண்டு சடென்றார்கள்.' இந்தத் தன்பம் ராஜாவதை உணர்வுக்கு கொண்டுவந்தது; 'அவன் தன் தவேனாகிய கர்த்தரை வணேடிக்கடொண்டு, தன் பிதாக்களின் தவேனடயை சந்நிதியில்

மிகவும் தன்னதைத் தாழ்த்தி, அவரை நோக்கிப் பிரார்த்தித்தான்; அவர் அவனிடத்தில் மனமிரங்கி, அவன் விண்ணப்பத்தைக் கட்டி, அவனை மறுபடியும் எரசலமேலே அவன் ராஜ்யத்தக்கக் கொண்டுவந்தார். அப்பொழுது கர்த்தரே தவேன் என்று மனாசே அறிந்தான்.' 2 நாளாகமம் 33:11-13. ஆனால் இந்த மனந்திரும்புதல், அது எவ்வளவு கறுப்பிடத்தக்கதாயிரந்தாலும், பல ஆண்டுகளாக நீடித்த விக்கிரகாராதனைச் செயல்களின் கடுக்கம் செல்வாக்கிலிருந்து அந்த ராஜ்யத்தை இரட்சிப்பதற்கு மிகவும் தாமதமாக வந்தது. அநகேர் இடறி விழந்தார்கள்; மறுபடியும் எழுந்திருக்கவே இல்லலை." இறவைக்கினரம் ராஜாக்களும், 382.

கி.மு. 723 ஆம் ஆண்டில் வடக்கே இராச்சியம் சிறையிரப்பிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டபோது "மதல் கோபக்காலம்" ஏற்கனவே ஆரம்பமாகியிருந்ததால், "ஏழு காலங்களின்" "சாபம்" தொடங்கிய "மன்பணம்" என்பதை மனாசே கறித்தான்; அதவே இறுதியான "கோபக்காலம்" ஆகும். பின்னர், தானியலே சிறையிரப்பிற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட யகெயாகீமின் வீழ்ச்சியின்போது, எரமேயா கறுப்பிட்டிருந்த எழுபது ஆண்டுகால சிறையிரப்பு கி.மு. 606 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கியது. யகெயாகீம்க்கு அடுத்த இரண்டே ராஜாக்கள் கடந்தபின், எரசலமே அழிக்கப்பட்டது; கடசை யூதா ராஜாவான சதேகேயா, தன் குமாரர்கள் தன் கண்டின்னே கொல்லப்படவதைக் கண்டான்; அதன் பின்பு அவனுடைய கண்டிகள் கத்தி அகற்றப்பட்ட, அவன் பாபிலோன்க்குச் சிறையிரப்பிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டான்.

ஸ்மித், மழமயான படிப்பியான நியாயத்தீர்ப்பையும் சதேகேயாவுக்கே ஒதுக்கி, தன் ஊகத்திற்கான ஆதார வசனமாக சதேகேயாவின் நியாயத்தீர்ப்பையே பயன்படுத்தினார். "தஷ்டனும் அசுத்தனமான அதிபதி"யாக இருந்த சதேகேயாவின் நியாயத்தீர்ப்பு, யூதாவின் கிரீடம் கிறிஸ்து வந்த ஒரு இராஜ்யத்தை நிறுவும் வரையில் அகற்றப்படவேண்டியதென்பதை உண்மையாகவே சுட்டிக்காட்டியது. ஸ்மித் கூறினார்: "அவர்கள் யூமியிலுள்ள அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்; தாவீதின் சிங்காசனம் மறுபடியும் நிறுவப்படும் வரையில் அப்படியே இரப்பார்கள்,—அதன் உரிமையான சுதந்தரவாளரான, சமாதானப் பிரபுவாகிய மசேயா வரம்வரை; அப்பொழுது அது அவர்க்குக் கொண்டுவரப்படும்." அக்டோபர் 22, 1844 அன்று, தானியலே ஏழாம் அதிகாரம், பதின்மூன்றாம் பதினான்காம் வசனங்களின் நிறவைற்றமாக, மனஷுகுமாரனாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட கிறிஸ்து, ஒரு இராஜ்யத்தைப் பறெவதற்காக பிதாவின் சந்நிதியில் வந்தார்.

இரவுக் காட்சிகளில் நான் கண்டனே; இதோ, மனஷுகுமாரனைப்போன்ற ஒருவர் வானத்தின் மகேங்களோடே வந்து, நாட்களினால் பழமயானவரிடத்தில் வந்து சேர்ந்தார்; அவரை அவர் சந்நிதிக்கு மன்பாகக் கொண்டுவந்தார்கள். எல்லா ஜனங்களும், ஜாதிகளும், மொழிகளும் அவர்க்குச் சவேவை செய்யும்படியாக,

அவரக்குத் தரதைத்தனமும் மகிமையும் இராஜ்யமும் கொடுக்கப்பட்டது; அவரடயை தரதைத்தனம் நீங்கிப்போகாத நித்திய தரதைத்தனம், அவரடயை இராஜ்யம் அழிவுறாதது. தானியலே 7:13, 14.

தானியலே ஏழாம் அதிகாரம், பதினாண்டாம் மற்றும் பதினான்காம் வசனங்கள் 1844 ஆம் ஆண்ட அக்டோபர் 22 அன்று நிறவைறேின என்று சகோதரி வடை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

“பரிசுத்தஸ்தலத்தைச் சத்திகரிப்பதற்காக கிறிஸ்து எங்கள் மகா ஆசாரியராக மகா பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் வரதல், தானியலே 8:14-இல் வளையப்படுத்தப்பட்டபடியும்; மனஷுகுமாரன் நாட்களினால் மதிர்ந்தவரிடத்தில் வரதல், தானியலே 7:13-இல் மன்வகைக்கப்பட்டபடியும்; கர்த்தர் தமது ஆலயத்திற்குச் வரதல், மல்கியா மூலம் மன்னறிவிக்கப்பட்டபடியும், இவ்வை அனதைத்தம் ஓரே நிகழ்வின் விவரிப்புகளாகும்; மலேவும் இது, மத்தயே 25-இல் உள்ள பத்த கன்னியரின் உவமையில் கிறிஸ்து விவரித்த மணவாட்டிக்குச் மணமகன் வரதல் என்பதாலும் கறிக்கப்பட்டுகிறது.” The Great Controversy, 426.

“கோபத்தின் கடசை மிடிவு” எனும் மக்கிய அம்சத்தை ஸ்மித் எடுத்தரகைக்கவில்லை. மனசயேன் காலத்தில் யூதா வல்லப்பட்டதாக அடயையாளப்பட்டத்திய வதோகமக் கோட்பாட்டயையும், சதேகேக்கியாவுக்கு இரண்ட அரசர்கள் மன்பதே தடொடங்கிய சிறைப்பிடிப்பு, சதேகேக்கியா தன் நிலமையைச் சந்திப்பதற்கு மன்பதே யூதா ஏற்கனவதே பாபிலோனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிரந்ததயையும் கறித்த உண்மையையும் அவர் தவிர்த்தவிட்டார். இவ்வளவு வளையப்படயான விடபாட்கள் இரந்தபோதிலும், அவர் இன்னும், “இதவதே தவேன் தமது உடன்படிக்கையின் ஜனங்களுக்கு விரதோதமாகக் கொண்டிரக்கும் கோபத்தின் காலப்பகதி; பரிசுத்தஸ்தலமும் சனேயையும் பாதத்தின்கீழ் மிதிக்கப்படவிரக்கிற காலப்பகதி” என்று கறினார். ஆகயையால், அவர் “தவேனடயை கோபத்தின் காலப்பகதி” என்பதகை தானியலே அதிகாரம் எட்ட, மற்றும் பதினாண்டாம் வசனத்தில் உள்ள “எவ்வளவு காலம்” என்ற களேவியுடன் நரேடியாக இணகைக்கிறார். பதினான்காம் வசனத்தில் உள்ள பதில், அக்டோபர் 22, 1844 வரயையிரந்தது.

பாபிலோனிய அபிமதைத்தனத்திற்கான சிதறடித்தல் கி.டி. 677-இல் ஆரம்பித்த, 1844 வரத தடொடர்ந்த ஓர் மன்னறேறமிக்க வரலாறாக இரந்தது. அந்தக் காலப்பகதி இரண்டாயிரத்த ஜந்நூறு இரபத ஆண்டுகளுக்க ஒப்பாகும்; அத, நிச்சயமாகவதே, லவேயராகமம் இரபத்தாறு கறிப்பிடும் “ஏழ காலங்கள்” ஆகும். கி.பி. 1844 அக்டோபர் 22 அன்று அந்தக் காலப்பகதி மிடிவடநைத்த, இரண்டாயிரத்த மூந்நூறு மாலகையும் காலகையும் கறித்த “மர்ஏ தரிசனத்திற்கு” தானியலேக்கு இரண்டாவது சாட்சியவை வழங்கியது.

அந்த தரிசனத்தை தானியலே புரிந்தகொள்ளும்படி காபிரியலேக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது; காபிரியலே செய்தது என்னவெனில், 1844 அக்டோபர் 22 என்ற மிடிவுத் ததேிக்கான இரண்டாம் சாட்சியை வழங்குவதே ஆகும். அவர் இர காலத் தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறவைறேறங்களுக்கான ததேியை நிலநிறத்த ஒரு இரண்டாம் சாட்சியை மட்டும் வழங்கியதல்ல; அதோட, ஸ்மித் சரியாகக் கறிப்பிட்டபடி, 1844-க்கான இரண்டாம் சாட்சியோட, தடொடர்புடைய அந்தக் காலஅளவு, பதினூன்றாம் வசனத்தில், பரிசுத்தஸ்தலமும் சனேயும் காலடியில் மிதிக்கப்பட வனேண்டிய காலமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டிரந்தது. பதினூன்றாம் வசனத்தில் உள்ள களேவி இதவாகும்: "நித்திய பலியைப் பற்றிய தரிசனமும், பாழாக்கும் மீறதலும், பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் சனேயையும் காலடியில் மிதிக்க ஒப்புக்கொட்க்கப்படவதும் எவ்வளவு காலம் இரக்கம்?" அந்தக் காலஅளவே லவேயராகமம் இரபத்தாறு அதிகாரத்தில் சூறப்படும் "ஏழ காலங்கள்" ஆகும்.

ஸ்மித் காணாததோ, அல்லது அடையாளம் காண்வதைத் தவிர்த்ததோ என்னவெனில், பத்தொன்பதாம் வசனத்தில் சூறப்பட்ட "கோபம்" என்பது அந்தக் கோபத்தின் "கடசை மிடிவு" என்பதே ஆகும். "கடசை" ஒன்று இரந்தால், "மிதல்" ஒன்றும் இரக்க வனேண்டும்; மலேம் "மிதல் கோபம்" எப்போது மிடிவுற்றது என்பதை தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் அடையாளப்படுத்துகிறார். அவர் இரள் யுகங்களில் ஆட்சி செய்த பாப்பாட்சியைச் சட்டிக்காட்டுகிறார்; மலேம் அந்தக் கோபம் நிறவைறே மிடிவுறும் வரையில் பாப்பாட்சி சழித்தோங்கும் என்று அவர் சூறுகிறார்.

அந்த ராஜா தன் சித்தத்தின்படியே செய்வான்; அவன் தன்னை உயர்த்திக்கொண்ட, எல்லா தவேன்களுக்கும் மலோகத் தன்னை மகத்தவப்படுத்திக்கொண்ட, தவோதி தவேன்க்கு விரோதமாக அதிசயமான வார்த்தகளைப் பசேவான்; கோபம் நிறவைறேம் வரையில் அவன் சழிப்படவான்; ஏனெனில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது நிறவைறேம். தானியலே 11:36.

மிப்பத்தாறு ஆம் வசனம், அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தசெலனோனிக்கயேரக்கச் எழ்திய தனது இரண்டாவது கடிதத்தில் சாராம்சமாக மறேகோள் கொள்ளும் வசனமாக விரிவாகப் புரிந்தகொள்ளப்படுகிறது.

எந்த வகையிலும் யாரும் உங்களையை ஏமாற்றாதபடிக்கு இரங்கள்; ஏனெனில் மிதலில் விசுவாசவிலகல் வராமல், பாவத்தின் மனிதனாகிய கடேயின் கமாரன் வளிப்படாமல், அந்த நாள் வராதது. அவன் தவேன் எனப்படுகிற யாவற்றிற்கும், ஆராதிக்கப்படுகிற யாவற்றிற்கும் விரோதமாய் நின்று, அவகையையெல்லாம் மீறி தன்னையை உயர்த்திக்கொள்கிறவன்; ஆகையால் அவன்

தவேனாயிரக்கிறதபோல தவேனடயை ஆலயத்தில் உட்கார்ந்த, தான் தவேன் என்று தன்னையே காண்பிக்கிறான். 2 தசெலோனிக்கயேர் 2:3, 4.

பவுலின் "பாவத்தின் மனஷன்", மலேம் "அழிவின் கமாரன்" என்றும் அழகைக்கப்படுகிறவன், "தவேன் என்று சொல்லப்படுகிற எல்லாவற்றின்மலேம், ஆராதிக்கப்படுகிற எல்லாவற்றின்மலேம் தன்னை எதிர்த்தம் உயர்த்தியும் கொள்கிறவன்," அதபோல "தன் இச்சயைன்படி நடந்த கொள்வான்; எல்லா தவேன்களுக்கும் மலோகத் தன்னை உயர்த்தி, தன்னை மகிமைப்படுத்திக் கொள்வான்" என்று சொல்லப்பட்ட "ராஜாவும்" ஆவான். இவ்விர பக்திகளும் ரோம் போப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. தானியலே, "கோபம் நிறவைறேம்" வரையில் போப் சமூகத்தோங்குவான் என்று எழுதகிறார்; அதாவது, மன்நோக்கித் தள்ளிச் செல்லுவான் என்பதாகும். மப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தில் சூறப்பட்ட அந்தக் கோபம் "நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தத." "நிர்ணயிக்கப்பட்டத" என்ற சொல்லின் பொருள் "காயப்பட்டத்தல்" ஆகும்.

1798 ஆம் ஆண்டில் பாப்பரசுத் தறதை தனது "மரணகாயத்தை" பற்றைது; அந்த நரேத்தில் "மதல் கோபக்காலம்" நிறவைறேயதோ அல்லது மடிவுற்றதோ ஆகும். "நிறவைறேற்றதல்" என்ற சொல் மடிவுறதல் அல்லது நின்றல் என்ற பொருள் தரகிறது. எட்டாம் அதிகாரம், பத்தொன்பதாம் வசனத்தில் உள்ள "அந்தக் கோபக்காலத்தின்" மடிவு, பரிசுத்தஸ்தலமும் சனேயும் மிதிக்கப்பட வணேடியிருந்த காலத்தின் மடிவதைக் கறிப்பதாகும். அத 1844 ஆம் ஆண்டில் மடிந்தது; ஆனால் "மதல்" கோபக்காலம் 1798 ஆம் ஆண்டில் மடிந்தது.

"கடசை க கோபக்காலம்" கி.ம. 677-இல் அரசன் மனாசே அசீரியர்களால் பாபிலோனாக்கக் கொண்ட, செல்லப்பட்டதிலிருந்த இரண்டாயிரத்த ஐந்நூற்ற இரபத ஆண்டுகள் நிறவைடநைந்த 1844-இல் மடிவுற்றது. "மதல்" கோபக்காலம் கி.ம. 723-இல் இஸ்ரவலேயின் வட ராஜ்யம் அசீரியர்களால் அடிமதைத்தனத்திற்குக் கொண்ட, செல்லப்பட்டதிலிருந்த இரண்டாயிரத்த ஐந்நூற்ற இரபத ஆண்டுகள் நிறவைடநைந்த 1798-இல் மடிவுற்றது.

தானியலே புத்தகத்தில் மறநைந்திருக்கும் "ஏழ காலங்கள்" கறித்த இன்னும் சொல்லப்பட வணேடியது அதிகம் உள்ளது; அதை நாங்கள் எங்கள் அடத்த கட்டரயையில் ஆராயப்போகிறோம்.

"லவோதிக்கயேர் சபயைன் துதனக்கமெது: ஆமனே என்றும், விசுவாசமள்ள உண்மயான சாட்சியும், தவேனடயை சிரஷ்டியின் ஆதியும் ஆகியவர் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்: உன் கிரியகைளை நான் அறிவனே; நீ களிர்ந்தவனும் அல்ல, சூடானவனும் அல்ல; நீ களிர்ந்தவனாயிருந்தாலோ சூடானவனாயிருந்தாலோ நன்று. ஆகயால் நீ வதெவதெப்பானவனாய் இரந்த, களிர்ந்தவனும் அல்ல, சூடானவனும் அல்லாதபடியால், நான் உன்னை என் வாயினின்று

வாந்தியடெத்த வளையேற்றுவனே. ஏனெனில் நீ, நான்
ஐசுவரியவானாய் இரக்கிறேன், செல்வங்களில் பரெகியிரக்கிறேன்,
எனக்க ஒன்றும் சுறவைவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறாய்;
ஆனால் நீயே தன்பத்திற்குரியவனும், பரிதாபகரனும், ஏழையும்,
கரடனும், நிர்வாணனமாய் இரக்கிறதை அறியாதிரக்கிறாய்.”

“இங்கே ஆண்டவர், ஜனங்களை எச்சரிக்கும்படி தாம் அழைத்த
ஊழியக்காரர்கள் தமது ஜனங்களுக்கு எடுத்தச் செல்ல வேண்டிய
செய்தி சமாதானமும் பாதுகாப்பும் என்ற செய்தியல்ல என்பதை
நமக்குக் காட்டுகிறார். அது வறெம் கோட்பாட்டிச் செய்தி அல்ல;
ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் நடமெறகைக்கரியதாகும். தவேண்டயை
ஜனங்கள், லவோதிக்கயேரக்கக் கொடக்கப்பட்ட செய்தியில்,
மாம்சீக பாதுகாப்பின் நிலையில் இரப்பவர்களாகச்
சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சுகமாய் இரந்து, தாங்கள்
ஆவிக்கரிய அடவைகளில் உயர்ந்த நிலையில் இரக்கிறோம் என்ற
நம்புகிறார்கள். ‘நான் ஐசுவரியவானாயிரக்கிறேன்,
சம்பத்தள்ளவனாயிரக்கிறேன், எனக்க ஒன்றும் தவேயைவில்லை என்று
நீ சொல்லுகிறாய்; ஆனாலும் நீ தர்ப்பாக்கியவானும்,
பரிதாபத்தக்கரியவனும், தரித்திரனும், கரடனும்,
நிர்வாணனமாயிரக்கிறாய் என்பதை அறியாதிரக்கிறாய்.”

“மனித மனங்களில், அவர்கள் டற்றிலும் தவறிலிரக்கும்போதும்
தாங்கள் சரியாயிரக்கிறோம் என்ற நம்பிக்கையைவிட பெரும்
வஞ்சகம் வறே எது வர டடியும்! மெய்யான சாட்சியின் செய்தி,
தவேண்டயை ஜனங்களை ஒரு தயரமான வஞ்சக நிலையில்
கண்டடைகிறது; ஆயினும் அந்த வஞ்சகத்திலயே அவர்கள்
நரேமயுள்ளவர்களாக இரக்கிறார்கள். தவேண்டயை பார்வையில்
தங்களுடயை நிலை எவ்வளவு பரிதாபகரமானது என்பதை அவர்கள்
அறியவில்லை. தங்களுக்கு உரயைடப்படுகிறவர்கள் தாங்கள் உயர்ந்த
ஆவிக்கரிய நிலையில் இரக்கிறோம் என்ற தம்மதைத்தாமே புகழ்ந்த
கொள்ளிக்கொண்டிரக்கையில், மெய்யான சாட்சியின் செய்தி,
அவர்களுடயை ஆவிக்கரிய கரட்டத்தனம், வறமமை, மற்றும்
தயரகரமான நிலை ஆகிய தங்களின் உண்மையான நிலையைக்
கறித்த அதிர்ச்சியூட்டும் கண்டனத்தினால், அவர்களுடயை
பாதுகாப்புணர்வை உடதைத்தெறிகிறது. இவ்வளவு வெட்டியானதும்
கடமயானதமான இந்தச் சாட்சி தவறாக இரக்க டடியாதது; ஏனெனில்
பசேகிறவர் மெய்யான சாட்சியே, அவரடயை சாட்சி சரியானதாகவே
இரக்க வேண்டும்.” Testimonies, volume 3, 252.